

hinanden, i det ene af Rigsdagens Ting. Jeg kan ikke se rettere end, at Tingene nu under Behandlingen af disse Lovforslag let vil komme til at kollidere med hinanden, idet man ikke vil kunne træffe endelig Afgørelse af det ene Lovforslags Bestemmelser, før man er naaet til Klarhed over, hvorledes det andet Ting vil stille sig til de Forslag, der foreligger dér.

At den højtærede Minister har taget § 19 ud af Færdselsloven og over denne Paragraf bygget et Lovforslag, som er forelagt i det andet høje Ting, anser jeg ligeledes for at være et stort Fremskridt paa dette Omraade; men dermed vil jeg dog ikke have sagt, at jeg ellers kan slutte mig til de Principper, som er nedlagt i dette Lovforslag; men det foreligger jo ikke for os.

Mit Parti deler ganske den Opfattelse, som den høje Regering har, at Motorafgiften skal svare til det Beløb, som medgaar til at udbedre det Vejslid, som Motor køretøjerne forårsager paa vore Veje, men jeg vil dog tilføje, at denne Afgift heller ikke maa være større end det nævnte Beløb. Det gælder nu om at finde et retfærdigt Grundlag, paa hvilket denne Afgift kan beregnes; det gælder om at finde ud af, hvad Vejsliddet betyder i Penge; og det er selvfølgelig en overordentlig vanskelig Opgave at finde den rette Sum.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en indgaaende Drøftelse af hele det store Arbejde, som den nedsatte Kommission, paa hvis Betænkning jo hele dette Lovforslag hviler, har udført. Jeg skal ikke komme ind paa en større Udredning af alle de Beregninger, man har foretaget dér for at naa til Klarhed over Vejsliddets Størrelse omsat i Penge. Jeg vil kun sige, at hele dette Arbejde efter min Mening har været et overordentlig grundigt Arbejde; og jeg tror, at man her i det høje Folketing i meget væsentlig Grad vil kunne bygge paa det Resultat, som denne Kommission er kommet til paa dette Omraade. Men jeg vil dog tillade mig at mene, at man i nogen Grad har regnet i Bilernes Disfavør — i nogen Grad; og der er jo ogsaa Tegn paa, at Udvalget selv har været paa det rene med dette, idet hele Udvalget er kommet til det Resultat, at Vejsliddet, som er foranlediget ved Motor køretøjerne, maa ansættes til en Værdi af 21,6 Mill. Kr.; men ikke desto mindre viger man tilbage for at foreslaa det fulde Beløb og foreslaar kun en Sum paa 20 Mill. Kr. Dette maa altsaa i nogen Grad bero paa en Frygt fra Kommissionens Side for, at den har regnet i Bilernes Dis-

favør. Hvorvidt denne Sum paa 20 Mill. Kr. er den rette, derom vil man jo kunne diskutere i det uendelige. Jeg for mit Vedkommende vil mene, at denne Sum omtrent træffer det rette. Vi maa ikke være blinde for det Forhold, som for øvrigt ogsaa den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, at Motorafgiften Aar efter Aar er steget meget betydeligt, ganske simpelt grundet paa, at Motor køreernes Antal er steget meget betydeligt Aar efter Aar. Naar vi faar Resultatet for sidste Aars Motorafgift at vide, vil det sikkert vise sig, at Stigningen har været saa betydelig, at det er rimeligt at antage, at den for det næste Aars Vedkommende vil naa meget nær op til det Beløb, som her er anslaaet, de 20 Mill. Kr., hvis den nuværende Lov skulde vedblive at gælde. Jeg mener derfor, at det er berettiget at gaa ud fra dette Beløb, 20 Mill. Kr.; men jeg mener tillige, at det er det højeste, man maa paalægge, og at de Afgifter, som gennem Aarene er svaret af Motor køretøjerne — og som altsaa er anvendt til Udbedring af vore Landeveje og vore Veje i det hele taget paa en saadan Maade, at de bedre kan taale Motortrafikken —, disse Afgifter maa efterhaanden ogsaa afspejle sig i disse Vejes Tilstand og afspejle sig paa en saadan Maade, at Vejene efterhaanden kommer i en saadan Tilstand, at de samlede Udgifter til Vejenes aarlige Vedligeholdelse kan gaa ned. Derfor forekommer det mig, at man her i Rigsdagen maa træffe Bestemmelse om, at denne Motorafgift administrativt maa kunne reguleres Aar efter Aar, saaledes at man kan regulere Afgiften nedad for hver enkelt Vogn, efterhaanden som de samlede Vejudgifter falder i Kraft af, at disse store Beløb anvendes til Vejenes Forbedring. Jeg tror, at dette er et Retfærdighedskrav, som man fra Bilisternes Side maa stille; og jeg tror derfor, at man under Udvalgsbehandlingen skal overveje, om man ikke skal indsætte en saadan Bestemmelse, at Administrationen kan regulere denne Afgift nedefter i Forhold til de samlede Vejudgifter.

Hvad dernæst Fordelingen af denne 20 Mill. Kr.'s Afgift paa de enkelte Køretøjer angaar, maa jeg mene, at det er en absolut Nødvendighed at øve Retfærdighed, saaledes at den Afgift, man afkræver hver enkelt Type af Køretøjer, kommer til at svare saa nøje som muligt til det Vejslid, som vedkommende Typer udøver paa Vejen. Regeringsforslaget gaar jo ud paa, at man skal dele Afgiften i tre Dele, en Vægtafgift, en Benzinafgift og en Gummiafgift. Jeg vil tillade mig først at vende mig til Benzin-